

NEOS Hoeselt – reis Amalfi 2025 – Een week vol zon, cultuur en kameraadschap

Impressies van enkele reisgenoten

We blikken heel tevreden terug op deze mooie reis. Onze bijdrage gaat over de uitstap naar de vulkaan Vesuvius. Josette heeft in extremis alles uit de kast moeten halen om tien tickets te bemachtigen. Geweldig. Waarvoor onze dank!

Met tien moedige reisgenoten reed een busje ons tot op een hoogte van 1010m. Tijdens deze rit konden we al genieten van het prachtig uitzicht over de wijde omgeving van de Baai van Napels, met in de verte het reeds bezochte eiland Capri. En met goed zoeken zag je ook de site van Pompei. De toegangsbewijzen kregen we al in het busje aangeboden door parkingwachters.

Na 'n korte picknick begon de beklimming naar de top tot op 1281m hoogte over een afstand van 2 km. Ja, en dat was steil, meer dan 13% over een pad met stenen en lavagruis.

Eens boven zagen we de gigantisch grote en diepe krater. In de krater zagen we ook de verschillende lagen van lava, as en gesteente waaruit de vulkaan is opgebouwd.

Het is bewonderingswaardig om vast te stellen van wat een mens (maar) voorstelt t.o.v. dergelijk natuurfenomeen. Geweldig.

Ook bij het dalen gaven we onze ogen de kost.

Aangekomen op de parking stond het busje klaar om ons naar het hotel te rijden. (Els en Jos)

Hieronder enkele (voor ons) leuke herinneringen:

- een heel leuke vriendengroep, waarbij je elkaar nog beter leert kennen.
- de wandeling naar de top van de Vesuvius 🌋!, een topper.
- uitstap naar het Herculaneum, was eigenlijk boeiender en overzichtelijker dan Pompei.
- 2 leuke, en toch erg verschillende hotels; ééntje heel modern (met de neus op de zee) en het ander met de grandeur van weleer.
- het prachtige weer !
- en je weet : als je in Italië bent, mag je je aan chaos en drukte verwachten (die Josette en Jean goed opgevangen hebben). (Ghislain en Annie)

De zon, de zee, de mooie natuur, in tegenstelling met de vuiligheid in Napels, het ontdekken van 2 historische sites, naast Pompei, waar we nog nooit van gehoord hadden, de “kabels van den electriek” overal aanwezig maar vooral de fijne groep mensen, de humor en de lachsalvo's, en het goed voelen bij iedereen en dat alles olv Jean en Josette die hun benen onder hun lijf liepen om alles in goede banen te leiden.

Dat er bij zo'n reis soms ook minpuntjes zijn is niet te vermijden en dat nemen we er met de glimlach bij. (Cor en Annie)

Overpeinzingen van Felix:

- Josette zowel als Jean stuurde me de verkeerde kant op voor mijn dagelijks ijsje. Na lang wandelen zag ik in de verte een troep mensen staan; ik dacht dat het de wachtrij aan die zaak was. Bleek het een bushalte te zijn. Ik dus op mijn stappen terug en vond die zaak op amper een paar minuten lopen van mijn vertrekpunt.
- Jos en Josy wilden op een terras tegen de rotsen aan gaan zitten in Amalfi. Bleek de stoel 24 € te kosten zonder de consumptie. Ik zei tegen Jos "ja maar dan mag u die stoel wel meepakken, u betaalde er toch voor"
- Ernest hoorde niks door zijn oortjes van wat Jean zei. "Dat zal wel" zei Jean, "ge hebt ze nog niet in uw oren zitten".
- Het reizen naar Italië was lang en soms niet aangenaam. Maar in goed gezelschap lukt dat best. En met Neos Hoeselt is dat steeds prima.
- Alhoewel er 's avonds in de hotels meermaals vis werd geserveerd en ik dat eigenlijk niet eet heb ik er toch telkens van geproefd en flink van gegeten.
- De wasserij waar ik was had binnengebracht rekende me te veel aan maar gaf de was terug met een klein envelopje met 5 € in en een dikke sorry op de buitenkant. Italianen zijn niet allemaal maffiosi.
- Ik kreeg in het laatste hotel (Cava di Tirreni) een grote kamer met aparte badkamer met een bad waar menige dames jaloers op waren.
- om 7 uur was de opkomende grote maan in Castellammara di Stabia bij het ontbijt een waar schouwspel.
- In Sorrento kocht ik kleding (met pingelen) die de dames allemaal persé wilde zien, maar ik gaf daar niet aan toe - dagen heb ik het moeten aanhoren...

Onze reis naar Italië was voor ons geweldig.
Zeker Pompeï en de andere archeologische sites die we nu van ons verlanglijstje kunnen schrappen.
We hadden het dikwijls moeilijk, maar er was steeds een helpende hand van de andere deelnemers, waarvoor we iedereen hartelijk willen danken.
We voelden ons gedragen door de ganse groep. (Ludo en Marie-José)

Napels zien en sterven is het spreekwoord maar het is eerder Maradona zien want zijn foto is te zien op foto's, voetbaltruitjes en prullaria in de stad.

In Pompeï zagen we de voorlopers van onze huidige zebrapaden al dienden die wel om met droge voeten de overkant van de hobbelige straat te bereiken.

Herculaneum gaf ons een beter beeld van de schoonheid en rijkdom van sommige huizen en hun bewoners, maar ook de resten van bewoners die niet meer konden vluchten en bedolven werden door de lava die de stad bedolf.

De tocht met de boot langs de kust gaf ons een beeld van het massatoerisme dat de dorpen met hun smalle straatjes overspoeld.

Een uitstap waar ik zeker herinneringen aan over hou is het bezoek aan Capri want voor mij geldt zeker wat Hervé Vilard zong: "Capri, c'est fini". Want één keer de drukte en de commerce zien is voldoende, zeker als een flesje bier 14 euro kost (10 euro voor het bier en 4 euro voor het gebruik van een stoel) maar ik heb dan wel meer genoten van mijn tweede taxirit van Anacapri naar de haven van Capri omdat ik de snelle rit naar boven en beneden alleen mocht beleven met mijn rugzak.

Ook heb ik samen met 9 andere Neos -Hoeselt-leden mogen genieten van onze wandeling naar de top van de Vesuvius. Josette had voor ons alles geregeld zodat we voor het vertrek broodjes konden kopen, een busje ons naar het vertrekpunt van de wandeling bracht en na de tocht naar het hotel. Alleen vonden we het spijtig dat we niet wat langer tijd hadden voor de wandeling maar

dat werd dan weer gecompenseerd daar we voldoende tijd hadden om een terrasje te doen in het hotel en een wandeling te maken in de verkeersvrije straat van Cava de Tirreni met zijn galerijen en de vele winkels.

Wat ik ook onthoud is dat het ontbijt in Italië iets anders is dan dat we gewoon zijn maar dat de sfeer aan onze tafel meer dan gezellig was en dat we soms bijna moesten wenen van het lachen door het “gestichel” van niet nader genoemde tafelgenoten. (Jean-Pierre)

We hebben veel van de Italiaanse "way of life" ontdekt deze week.

-hun zoetig ontbijt met allerhande gebakjes, cake enz maar geen gewoon sneetje brood.

-voor de echte pastaliefhebbers: die hebben alvast nieuwe gerechten ontdekt

-ging je niet in groep eten, dan kwam de verrassing bij het afrekenen. Wist ik veel dat je moest betalen om te mogen zitten, of te betalen voor het bestek. (zal ondertussen allang afbetaald zijn zeker)

-siësta's stonden niet op het programma. Het was een goed gevuld programma.

-Jean en Josette waren goed verstaanbaar tijdens de uitleg van de bezienswaardigheden, maar dan moet je wel je oortjes gebruiken(ik noem geen naam) of het juiste kanaal op het apparaatje hebben. (Josseline)

Een prachtige, maar ook pittige week vol verrassingen, onder de enthousiaste leiding van **Josette en Jean van Kamaan Reizen**.

Wat me is bijgebleven : er is niets nieuws onder de zon. Dat besepte ik tijdens ons bezoek aan **Pompeï**. Wist je dat er toen al

een soort zebrapaden waren? – grote stapstenen zodat voetgangers hun voeten droog konden houden terwijl de smurrie over straat liep? (zie foto)

En dan die open eetstandjes in de straten, waar eten in grote potten werd klaargemaakt en verkocht? Dat was eigenlijk gewoon de

frituur avant la lettre! Alhoewel ik niet denk dat ze fritten verkochten. (zie foto).

Onze gidsen toonden eindeloos geduld, zeker wanneer we onze “oortjes” vergaten of ze verkeerd gebruikten. Eén van de hoogtepunten was toen iemand (ik noem

geen naam) klaagde dat hij niets hoorde... terwijl zijn oortjes nog in het heuptasje zaten!

De bezoeken aan **Pompeï**, **Herculaneum** en **Paestum** waren stuk voor stuk indrukwekkend. Vooral Paestum, met zijn majestueuze Griekse tempels, was een onverwachte en ongekennde parel. Capri en Amalfi daarentegen bleken wat té toeristisch, te druk en té duur, maar de taxirit naar Anacapri was een

belevens op zich. De chauffeurs reden als gekken (zoals overal in Italië) maar met een paternoster aan je spiegel kan er blijkbaar niets misgaan. De boottocht langs de kust leverde prachtige uitzichten op.

De sfeer in de groep was top! Er werd gezorgd voor elkaar, gelachen en genoten. En niet te vergeten, een dikke duim voor onze oudste reiziger: een echte topper! (Annemie)

Ik kan niet spreken over een top-moment, ik vond elke dag gewoonweg TOP!

De mooie bestemming, het lekkere weer en de sympathieke reisleiders vormden de perfecte basis. Wat het echt onvergetelijk maakte? De leuke groep medereizigers! Voor zover ik daar zicht op had gingen we allemaal 'go with the flow' met begrip voor kleine hindernissen of tegenslagen. Er was ruimte voor zowel ernstige gesprekken als voor pure kolder, altijd gedragen door wederzijds respect. Een reis om te koesteren! (Lisette)

Marie-Ange vond de trip naar de top van de Vesuvius de max. De klim, het desolate landschap, de krater en het vergezicht boven op de berg.

Aangenaam verrast door het goede weer.

Zeer aangenaam verrast door het programma, veel gezien, heel wat bijgeleerd, ons nooit verveeld.

Onaangenaam verrast door de grote drukte én prijzen op sommige plaatsen.

Zeer aangenaam verrast door de uitstekende sfeer onder de medereizigers.

Arrivederci bella Italia!

Giovanni e Rudolfo."

Bedankt aan heel het bestuur en Kamaan.

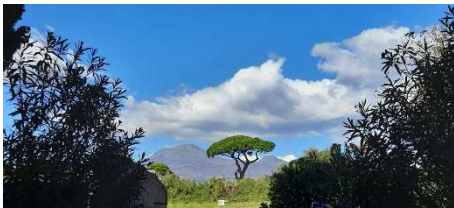

Ik kijk met een heel goed gevoel terug op de Amalfireis.

Ik heb genoten van de reis, het hotel met uitzicht op zee, en vooral van het gezelschap.

Wat mij blijft is het drukke en luidruchtige verkeer.

Wij doen hier toch veel om de fietser of voetganger te beschermen en daar is het levensgevaarlijk om een straat over te steken. (Hub)

Deze reis heb ik een nieuwe boom ontdekt. Een heel merkwaardige boom, vind ik. Bomen heb je in alle maten: zeer hoge, lange smalle, ranke ... maar deze had ik nog nooit gezien. Het is de PARASOLBOOM. Hij lijkt wel een parasol met zeer brede kruin.

Italië is voor mij vanaf nu niet meer alleen: pasta, oudheid, scooters, tomaten, zon... maar op de eerste plaats zie ik nu die mooie parasolboom. (Yolanda)

Lieve Josette en Jos van Kamaan Reizen,

Wat een reis, wat een begeleiding, wat een team!

Namens de hele Neos Hoeselt-bende: **dankjewel voor een onvergetelijke trip naar de prachtige Amalfikust!**

Jullie waren als GPS én zonnestraal tegelijk: altijd de juiste weg vinden, en altijd met de glimlach.

Of het nu ging om duizelingwekkende bochten, het tellen van groepsleden, of het regelen van de maaltijden (met een knipoog) – jullie hadden alles in de vingers.

Dank voor jullie eindeloze geduld, jullie warme zorgen, en dat vleugje humor dat zelfs bij vermoeide wandelaars nog een glimlach toverde.

Jullie hebben van deze groepsreis een **gouden herinnering** gemaakt. We zijn klaar voor de volgende – als jullie erbij zijn, natuurlijk!

Grazie mille! (Lisette)